

Sygn. akt I PK 76/05

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Zespołowi Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych "P." w Ł.
o zadośćuczynienie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 grudnia 2004 r., sygn. akt (...),

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Powód M. K. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 grudnia 2004 r. Jako podstawę kasacji wskazał art. 94³ k.p.; art. 224 k.p.c. i art. 227 k.p.c. .

W skazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, ewentualnie w wypadku uznania, iż podstawa kasacji w postaci naruszenia przepisów postępowania jest nieuzasadniona wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie kasacji w całości i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania w sprawie według norm przepisanych. W

uzasadnieniu wskazał, iż istnieje potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 94³ k.p. w zakresie jego czasowego obowiązywania, a dokładnie, udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy działania mobbingowe pracodawcy mające miejsce przed wprowadzeniem omawianego przepisu do kodeksu pracy oraz w krótkim czasie po jego wejściu w życie stanowią podstawę faktyczną dla objęcia ochroną pracownika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie przez stronę wnoszącą kasację okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie nie oznacza, że Sąd Najwyższy przyjmie kasację do rozpoznania. Spełnienie powyższego wymagania, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2000 r., nie pozwala jedynie odrzucić kasacji: sądowi drugiej instancji na podstawie art. 393⁵ k.p.c. natomiast Sądowi Najwyższemu - na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c. Nie zapewnia jednak przyjęcia kasacji do rozpoznania. Przyjęcie to zależy bowiem od braku okoliczności, które uprawniają Sąd Najwyższy do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania. Okoliczności te zostały wymienione w art. 393 § 1 i § 2 k.p.c.. Według powyższych przepisów, Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie ani nieważność postępowania, a ponadto gdy zaskarżone orzeczenie nie narusza w sposób oczywisty prawa lub gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna.

W ocenie Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do przyjęcia kasacji do rozpoznania ponieważ nie występuje w niej istotne zagadnienie prawne ani nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w praktyce (art. 393 § 1 k.p.c.). Zagadnienie prawne, uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania musi być związane z okolicznościami faktycznymi sprawy. Skarżący przyjmuje, że w okresie przed 1 stycznia 2004 r. powód był mobbingowany i na tym założeniu buduje zagadnienie prawne, czy działania w postaci mobbingu podjęte przed datą wejścia

w życie art. 94³ k.p., tj. przed 1 stycznia 2004 r. uzasadniają przyjęcie, iż istniał mobbing, a właściwie jego skutki, po tej dacie. Tymczasem Sądy obu instancji ustaliły, że w okresie przed 1 stycznia 2004 r. powód nie był poddawany mobbingowi i ustaleń tych kasacja nie podważa (nie stanowią podstawy do ich podważenia powołane w kasacji przepisy art. 224 i 227 k.p.c.), a w 2004 r. przepracował 25 dni i kasacja nie wiąże z tym okresem powstania rozstroju zdrowia.

Z powyższych względów, na podstawie art. 393 w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

/tp/